

La boira

Des de la Butaca d'en Voltaire. PER L'HOMENOT DE LA PIPA

Il·lustració: Maria Picassó

Tenim la boira al cap, Manresa és una ciutat de boira i aquesta es fica al cap i ens rovella el cervell i amorteix els sentiments i les emocions, quan el que necessitem és tenir la teulada ben arreglada. Barrinava quins projectes manresans han d'eclosionar en el transcurs del 2014. I costa, costa molt trobar-ne: segurament, tindrem la finalització de les obres del ampliat hospital de Sant Joan de Déu, una inversió de futur per posar la nostra ciutat com a referent en el camp sanitari, després vindrà guanyar-nos el respecte professional de les comarques properes. Gens fàcil, en un moviment estratègic cap a endavant, la Universitat de Vic (això de la Universitat Central de Catalunya o és de la Catalunya Central? ja veurem com s'estructura). Des de l'Osona han agafat embranzida i lideratge. S serem prou hàbils per no anar de convidats? L'organigrama, la teulada, d'aquesta nova, reformada institució, ha de permetre un espai per créixer amb tota comoditat, treballar junts vol dir respectar-se mútuament i escoltar-se. Fa poc una persona involucrada deia, més o menys, a un conegut: "els de Vic vindran un dia d'aquest a explicar-nos ? "doncs, no és això, companys, no hauria de ser això! Parlem, exposem idees, projectes, fem un pla a mitjà i llarg termini, el fem nostre (de tots) i comencem a treballar-hi. Els projectes han d'estar ben definits, identificades les amenaces i les oportunitats i, llavors, esdevé el suport i la motivació de la comunitat civil. La veritat, no ho veig; i si és un problema de comunicació, llavors, també tenim un problema ?identificat!

Tenim un any per endavant, el 2014, apassionant. Continuarem celebrant, només, la desfeta del 1714?